

Sygn. akt III K 112/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział III Karny

w składzie:

przewodniczący: SSO Daniel Strzelecki

protokolant: Sylwia Piliszewska

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu: Katarzyny Wójcik - Kurcio

w sprawie o wydanie wyroku łącznego

wobec skazanego K. S.

urodzonego dnia (...) w B.

syna R. i M. z domu M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 30 sierpnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 352/16 za:

a) ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od nocy z 15 na 16 lutego do nocy z 22 na 23 marca 2016r. na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) ciąg przestępstw z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1k.k. popełnionych w okresie od nocy z 12 na 13 marca do nocy z 26 na 27 kwietnia 2016r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 254a k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w nocy z 21 na 22 marca 2016r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

za które to ciągi przestępstw i przestępstwo wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22 listopada 2016r. w sprawie sygn. akt III K 82/16 za przestępstwo z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 22 czerwca 2016r. na karę 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 13 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 551/16 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 12 kwietnia 2016r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 lutego 2017r. w sprawie sygn. akt II K 964/16 za:

a) ciąg przestępstw z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od lutego 2016r. do nocy z 6 na 7 czerwca 2016r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 279§1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2016r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 278§1 k.k. i art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 1 czerwca 2016r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d) ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od nocy z 8 na 9 czerwca 2016r. do nocy z 20 na 21 czerwca 2016r. na karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

za które to ciągi przestępstw i przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. i art. 86§1 k.k. i art. 91§3 k.k. w zw. z art. 569§1 i 2 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu K. S. wyrokami opisanymi w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i kary łączne pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 4 tej części wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego, jak i okresy odbytych przez niego kar łącznych pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 1 i 4 tej części wyroku łącznego;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w zw. z §4 ust. 1 i 3, i §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. G. kwotę 120zł oraz dalsze 27,60zł tytułem podatku od towarów i usług za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.

UZASADNIENIE

K. S. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 30 sierpnia 2016r. w sprawie sygn. akt

II K 352/16 za:

a) ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od nocy z 15 na 16 lutego do nocy z 22 na 23 marca 2016r. na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) ciąg przestępstw z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od nocy z 12 na 13 marca do nocy z 26 na 27 kwietnia 2016r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 254a k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w nocy z 21 na 22 marca 2016r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

za które to ciągi przestępstw i przestępstwo wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22 listopada 2016r. w sprawie sygn. akt

III K 82/16 za przestępstwo z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 22 czerwca 2016r. na karę 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 13 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 551/16 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 12 kwietnia 2016r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 lutego 2017r. w sprawie sygn. akt II K 964/16 za:

a) ciąg przestępstw z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od lutego 2016r. do nocy z 6 na 7 czerwca 2016r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 279§1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2016r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 278§1 k.k. i art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 1 czerwca 2016r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d) ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w okresie od nocy z 8 na 9 czerwca 2016r. do nocy z 20 na 21 czerwca 2016r. na karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

za które to ciągi przestępstw i przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Dowód: dane o karalności k. 6; wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 13 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 551/16 k. 24; wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 30 sierpnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 352/16 k. 25-30; wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 lutego 2017r. w sprawie sygn. akt II K 964/16 k. 35-44; wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22 listopada 2016r. w sprawie sygn. akt III K 82/16 k. 49.

K. S. okresie odbywania kary w Areszcie Śledczym w J. w stosunku do przełożonych przyjmował właściwą postawę, w relacjach ze współosadzonymi nie miał sytuacji konfliktowych, a porządek wewnętrzny i dyscyplinę przestrzegał w stopniu dobrym. Nie był on ponadto karany dyscyplinarnie, a 5 – krotnie nagradzono go regulaminowo za sumienne wykonywanie obowiązków związanych z wykonywaną pracą w charakterze świetlicowego. K. S. nie był też uczestnikiem podkultury więziennej, nie podejmował działań agresywnych, czy autoagresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie był też uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych.

Dowód: opinia o skazanym Aresztu Śledczego w J.

z dnia 11 października 2017r. k. 19-20.

Wniosek skazanego K. S. o wydanie wyroku łącznego zasługiwał na uwzględnienie.

Rozważając w pierwszej kolejności zagadnienie, jakie przepisy statuujące instytucję kary łącznej należało zastosować w sprawie K. S., należało zauważyć, że ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015r., istotnie przemodelowano zasady orzekania w przedmiocie kary łącznej. W treści art. 19 ust. 1 powołanej ustawy przewidziano, że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (Kodeksu karnego – dopisek S.O.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Brzmienie tego unormowania mogłoby zatem sugerować, że w sytuacji, gdy jeden z wyroków skazujących uprawomocnił się po dniu 1 lipca 2015r., to do łączenia sankcji znajdować będą zastosowanie obowiązujące po tej dacie przepisy art. 85 k.k. Niemniej jednak należało zaaprobować zaprezentowany w doktrynie prawa karnego materialnego pogląd, zgodnie z którym, jeżeli przynajmniej jeden z wyroków skazujących uprawomocnił się po wejściu w życie wskazanej ustawy,

zaś co najmniej jeden z czynów, za które orzeczono podlegającą łączeniu sankcję, został popełniony przed tą datą, to problem konkurencji ustawy dawnej i obowiązującej należy rozstrzygać na płaszczyźnie art. 4§1 k.k. – J. Majewski, Komentarz do niektórych przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw [w:] Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, LEX 2015, teza 2 do art. 19. Rzecz bowiem w tym, że art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. nie stawia jednoznacznego zastrzeżenia, iż do kar orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015r. stosować trzeba art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed tą datą. W treści tego unormowania jednoznacznie zastrzeżono przecież, że w sytuacji łączenia kar orzeczonych wyrokami, które uprawomocniły się przed tą datą i po niej, może zajść „(...) potrzeba orzeczenia kary łącznej (...)” na zasadach określonych ustawą nowelizującą, przy czym prawodawca doprecyzował w dalszej części cytowanego przepisu, że taka sytuacja może wystąpić „(...) w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (nowelizującej – dopisek S.O.)”.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazania wymagało to, że wszystkie podlegające połączeniu węzłem kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności zostały wymierzone K. S. za przestępstwa popełnione przez niego po dniu 30 czerwca 2015r. Konsekwencją takiego stanu rzeczy było zatem to, że także wyroki skazujące, którymi osądzono te przestępstwa, zostały opublikowane, jak i uprawomocniły się po tej dacie, a to oznaczało, że również przepisy normujące instytucję kary łącznej, które obowiązywały od dnia 1 lipca 2015r. należało zastosować w niniejszym procesie. Nie wystąpiła zatem możliwość oceniania w kontekście art. 4§1 k.k., czy unormowania rozdziału IX Kodeksu karnego obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015r., były dla skazanego względniejsze od tych przepisów po ich nowelizacji powołaną ustawą z dnia 20 lutego 2015r.

Analizując natomiast zagadnienie łączenia kar wymierzonych K. S. wszystkimi wyrokami skazującymi opisanymi w części wstępnej wyroku łącznego i uwzględniając wskazania zawarte w treści art. 86§1 k.k., sąd doszedł do przekonania, że łączność podmiotowo - przedmiotowa tych zachowań pozwalała na zastosowanie wobec niego zasady zbliżonej do asperacji z jej zdecydowanym ukierunkowaniem ku zasadzie kumulacji. Zauważenia bowiem na wstępie wymagało to, że najkorzystniejsza dla skazanego zasada absorpcji powinna znajdować zastosowanie w sytuacji, gdy pomiędzy czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodziłaby istotna podmiotowo - przedmiotowa zbieżność.

Rozważając zatem kwestię podmiotowo - przedmiotowej łączności analizowanych czynów opisanych w części wstępnej wyroku łącznego, dostrzegać z jednej strony należało, że wszystkie te ciągi przestępstw i przestępstwa K. S. popełnił działając z zamiarem bezpośrednim. Nie można było jednak z drugiej strony abstrahować od tego, że jakkolwiek zasadnicza większość jego przestępczych zachowań godziła w dobro prawnokarnie chronione w postaci mienia, tym niemniej przy popełnianiu przestępstw opisanych w pkt. 1 lit c i 2 części wstępnej wyroku łącznego towarzyszyła mu motywacja ukierunkowana nie tylko na zabór mienia, lecz także materializująca się w jego dążeniach do oddziaływania na dobra prawnie chronione w postaci odpowiednio porządku publicznego, jak i zdrowia pokrzywdzonych. Co więcej, skoro przy popełnieniu tego ostatniego przestępstwa K. S. posłużył się niebezpiecznym narzędziem w postaci m.in. noża, to zagrożenie dla tego ostatniego dobra chronionego prawnie ocenić należało jako rzeczywiste. Względem na te okoliczności pozwalał zatem na stwierdzenie, że chociaż motywacje towarzyszące skazanemu przy popełnianiu występków osądzonych wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku łącznego miały zasadniczo zbliżony obraz, tym niemniej w sferze woluntatywnej opisane w pkt. 1 lit c i 2 tej części wyroku łącznego zachowania różniły się od pozostałych przypisanych mu zachowań, które tworzyły w rozumieniu art. 85§1 i 2 k.k. zbieg realny.

Analiza okoliczności przedmiotowych pozostających w tym zbiegu realnym czynów zabronionych popełnionych przez K. S., a osądzonych w sprawach opisanych w części wstępnej wyroku łącznego, prowadziła natomiast do wniosku, że nie zostały one bynajmniej popełnione w krótkich ostępach czasowych. Wszak ustawowe znamiona ciągów przestępstw i przestępstw osądzonych tymi wyrokami zostały przez skazanego zrealizowane w okresie od nocy z 15 na 16 lutego 2016r. do dnia 22 czerwca 2016r. To zaś oznaczało, że owe czyny zabronione popełnił on w okresie przeszło 4 miesięcy. Nie można było także tracić z pola widzenia tego, że dopuszczając się tych przestępstw skazany działał w różnych, chociaż nieodległych miejscach, skoro zachowania osądzonego wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 551/16 dopuścił się w L., a ustawowe znamiona pozostałych przypisanych mu podlegającymi łączeniu wyrokami skazującymi przestępstw zrealizował w B.. Co więcej, K. S. dopuszczając się przestępstw tworzących analizowany

zbieg realny ciągów przestępstw i przestępstw godził w różnorodne dobra prawnie chronione. Jakkolwiek bowiem zasadniczo godził w mienie, jednakże przestępstwami opisanymi w pkt. 1 lit c i 2 części wstępnej wyroku naruszył dobra prawnie chronione w postaci porządku publicznego oraz zdrowia pokrzywdzonych.

Z omówionych wyżej przyczyn odnoszących się do podmiotowo – przedmiotowej łączności zachowań opisanych w pkt. 1 - 4 części wstępnej wyroku łącznego należało zatem definitywnie wykluczyć możliwość przyjęcia, że analizowane działania K. S. stanowiły emanację realizacji tego samego lub przynajmniej zbliżonego planu.

Przy określaniu wymiaru kary łącznej w odniesieniu do sankcji orzeczonych wobec skazanego za przestępstwa opisane w części wstępnej wyroku łącznego, sąd uwzględnił również jego funkcjonowanie społeczne i to zarówno przed popełnieniem tych czynów zabronionych, jak i po zrealizowaniu ich ustawowych znamion. Przy analizie tego zagadnienia na pierwszy plan wysuwało się spostrzeżenie, zgodnie z którym przed publikacją orzeczenia opisanego w pkt. 1 części wstępnej wyroku łącznego skazany dopuścił się bardzo wielu przestępczych zachowań, którymi również, co do zasady, godził w mienie, ale również w systemową ochronę społeczeństwa przed negatywnymi skutkami zażywania narkotyków. Również jednak po popełnieniu występków osądzonych wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 352/16 dopuścił się on wielu poważnych przestępstw, które osądzono wyrokami w sprawach sygn. akt II K 551/16 i II K 964/16, w tym także zbrodni, która była z kolei przedmiotem osądu w sprawie sygn. akt III K 82/16. Zważywszy zatem na ugruntowaną linię życiową K. S., która charakteryzowała się pasmem popełnionych przez niego przestępstw, jak i uwzględniając fakt, że pomimo stosunkowo młodego wieku od wielu lat wchodził w konflikt z prawem karnym, co skutkowało tym, że zasadniczej większości przypisanych mu przestępstw, które w niniejszej sprawie tworzyły zbieg realny, dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w treści art. 64§1 k.k., dojsz do narzucającego się wręcz wniosku, że jego funkcjonowanie w warunkach nieizolacyjnych należało ocenić jednoznacznie negatywnie.

Wprawdzie z opinii o K. S. sporządzonej w Areszcie Śledczym w J. wynikało niezbiecie, że w okresie jego izolowania zachowywał się poprawnie. Fakt jednak, że skazany w okresie poprzedzającym jego umieszczenie w warunkach izolacji penitencjarnej w związku z jego skazaniami, które stanowiły ośnoję faktograficzną niniejszego postępowania, odbywał kary pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami poprzedzającymi chronologicznie, należało stanowczo wskazać, że w warunkach wolnościowych nie potrafił pozostawać w trzeźwości i kontrolować swojego zachowania w taki sposób, aby nie naruszać norm prawa karnego materialnego. Względem na te okoliczności pozwalał jeszcze dobitniej stwierdzić, że pomimo wymierzania K. S. wyrokami jednostkowymi w przeszłości kar pozbawienia wolności i wdrożenia ich do wykonania jeszcze przed popełnieniem przestępstw tworzących w sprawie niniejszej zbieg realny opisany w art. 85§1 i 2 k.k., nie zweryfikował on swojej postawy, która w dalszym ciągu urągała powszechnie przyjętym normom społecznym.

W konkluzji tego fragmentu wyводу godziło się zauważyć, że wyrokiem opisanym w pkt. 1 części wstępnej wyroku łącznego skazano K. S. na podlegającą wykonaniu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Za zbrodnię opisaną w pkt. 2 tej części wyroku łącznego wymierzono skazanemu karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo opisane w pkt. 3 tej części wyroku łącznego skazano go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym obie te sankcje, podobnie jak kara orzeczona wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 352/16, także podlegały wykonaniu. Wyrokiem opisanym zaś w pkt. 4 części wstępnej wyroku łącznego K. S. skazano na podlegającą wykonaniu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym Sąd przy określaniu wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności dla tego realnego zbiegu dysponował możliwością określenia jej granic na pułapie od 3 lat i 10 miesięcy do 7 lat i 10 miesięcy.

Stosownie zatem do brzmienia art. 85§1 i 2 k.k. i art. 86§1 k.k. i art. 91§3 k.k. w zw. z art. 569§1 i 2 k.p.k. połączono K. S. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i kary łączne pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 4 tej części wyroku łącznego. Z naprowadzonych wyżej powodów traktujących o podmiotowo – przedmiotowej łączności ciągów przestępstw i przestępstw, za które skazano K. S. w/w wyrokami, wymierzono mu karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Działając zaś w oparciu o treść art. 63§1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec K. S. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono mu okresy odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego, jak i okresy odbytych przez niego kar łącznych pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 1 i 4 tej części wyroku łącznego.

Jako że nie zachodziły podstawy połączenia orzeczonych wobec K. S. wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 352/16, III K 82/16 i II K 964/16 obowiązków naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami, ani także orzeczonego w sprawie sygn. akt III K 82/16 przypadku dowodu rzeczowego, to w tym zakresie postępowanie o wydanie wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono.

Stosownie natomiast do brzmienia art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w zw. z §4 ust. 1 i 3, i §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. G. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej K. S. z urzędu kwotę 120zł oraz dalsze 27,60zł tytułem podatku od towarów i usług.

Działając zaś w oparciu o treść art. 624 k.p.k., z uwagi na fakt izolowania K. S., zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.